

DOI: 10.35774/app2026.01.071
УДК 342.9:351.84:364.4

Алла Соцька,

доктор юридичних наук, доцент кафедри
ПВНЗ «Європейський університет».
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-6633-9192>

Вікторія Чорна,

доктор юридичних наук, професор, професор
кафедри публічного та міжнародного права
Київського національного економічного
університету імені Вадима Гетьмана
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-6072-0283>

ПЕРСПЕКТИВИ ЗАКОНОДАВЧОЇ РЕГЛАМЕНТАЦІЇ СФЕРИ ДЕРЖАВНОЇ ВЕТЕРАНСЬКОЇ ПОЛІТИКИ

Статтю присвячено аналізу проєкту Кодексу України про захист державності, незалежності та статусу захисників держави (реєстр. № 14265-1). Актуальність дослідження зумовлена зростанням чисельності ветеранів ветеранок війни в умовах збройної агресії проти України та необхідністю створення ефективного нормативно-правового механізму забезпечення їх правового статусу і соціального та правового захисту. Наголошено, що законодавча база є основою публічного адміністрування у сфері ветеранської політики у зв'язку з тим, що нею визначаються ключові гарантії, механізми підтримки та підходи до оцінки внеску ветеранів/ветеранок у захист держави. У роботі здійснено критичний аналіз концептуальних засад і змісту проєкту Кодексу № 14265-1. Обгрунтовано дискусійність кодифікації державної ветеранської політики як однорідної сфери суспільних відносин, що суперечить сутності кодифікації. Виявлено низку недоліків, зокрема надмірну деталізацію положень, які мають регулюватися підзаконними актами, наявність правової невизначеності, невідповідність вимогам нормопроектувальної техніки та нечіткість формулювань. Проаналізовано проблемні аспекти визначення правового статусу ветеранів і членів їх сімей, обмеження цинних соціальних гарантій, запровадження трирічного «періоду відновлення», а також звуження обсягу державних зобов'язань щодо забезпечення прав ветеранів. Особливу увагу приділено ризикам дискримінаційного підходу до надання державної підтримки залежно від фінансово-майнового стану, виключенню окремих категорій осіб із системи ветеранської політики тощо. Зроблено висновок, що проєкт Кодексу № 14265-1 у запропонованій редакції не забезпечує належного рівня правового захисту ветеранів та потребує суттєвого доопрацювання з урахуванням принципів правової визначеності, стабільності законодавства та гарантування державою прав ветеранів/ветеранок.

Ключові слова: кодекс, ветеран/ветеранка, ветеранська політика, ветеранська інфраструктура, період відновлення, правотворча діяльність, права, потреби, соціальний захист, правовий захист, фінансово-майновий стан.

Sotska A., Chorna V.

Prospects of legislative regulation in the sphere of state veteran policy

The article is devoted to the analysis of the draft Code of Ukraine on the Protection of Statehood, Independence, and the Status of Defenders of the State (reg. № 14265-1). The relevance of the study is due to the growing number of war veterans in the context of armed aggression against Ukraine and the need to create an effective regulatory and legal mechanism to ensure their legal status and social and legal protection. It is emphasized that the legislative framework is the basis for public administration in the field of veteran policy, as it defines key guarantees, support mechanisms, and approaches to assessing the contribution of veterans to the defense of the state. The paper provides a critical analysis of the conceptual foundations and content of Draft Code № 14265-1. The controversy surrounding the codification of state veteran policy as a homogeneous sphere of social relations, which contradicts the essence of codification, has been substantiated. A number of shortcomings have been identified, including excessive detail in provisions that should be regulated by subordinate legislation, legal uncertainty, non-compliance with the requirements of regulatory drafting techniques, and unclear wording. The problematic aspects of determining the legal status of veterans and their families, restrictions on existing social guarantees, the introduction of a three-year «recovery period», and the narrowing of

© Алла Соцька, Вікторія Чорна, 2026

the scope of state obligations to ensure the rights of veterans are analyzed. Particular attention is paid to the risks of a discriminatory approach to the provision of state support depending on financial and property status, the exclusion of certain categories of persons from the veteran policy system, etc. It is concluded that Draft Code № 14265-1, in its proposed form, does not provide an adequate level of legal protection for veterans and requires substantial revision, taking into account the principles of legal certainty, stability of legislation, and state guarantees of the rights of veterans.

The purpose of the scientific article is to determine the prospects for legislative regulation of state veterans' policy in Ukraine, analyze the existing regulatory framework and develop proposals for its improvement, taking into account international experience, as well as modern socio-economic challenges. This study aims to create theoretical and practical recommendations for the formation of an effective state policy of support for veterans, which will contribute to the improvement of their social, economic and legal situation, as well as to increase the level of integration of veterans into society.

The research methodology is based on a combination of general scientific and special methods that allow for a comprehensive study of the problem of state veterans' policy. In particular, the methods used in the work include: analysis of regulatory acts - a detailed analysis of existing laws, resolutions of the Cabinet of Ministers of Ukraine, by-laws and international treaties regulating issues of veterans' policy in Ukraine, in order to identify gaps and contradictions in legal regulation.

Comparative legal method – comparison of the national legal system with the international experience of other countries regarding the legislative provision of veterans' rights, which will allow identifying best practices and adapting them to Ukrainian realities. Historical and legal method – study of the evolution of state policy on supporting veterans in Ukraine, noting the stages of development of legislation and the influence of social and political processes on this area. Systemic approach – study of state veterans' policy as a complex socio-legal mechanism, which includes the interaction of state bodies, social institutions and veterans themselves, and determining the role of each element in the overall system. Data analysis – use of statistical and empirical data to analyze the effectiveness of existing veterans' support programs and identify the main problems that need to be solved. Forecasting and model forecasting – based on the results obtained, building models that allow predicting the effectiveness of future changes in the legislative regulation of state veterans' policy, as well as assessing the possible social, economic and legal consequences of implementing certain initiatives.

Keywords: code, veteran, veteran policy, veteran infrastructure, recovery period, law-making activity, rights, needs, social protection, legal protection, financial and property status.

Постановка проблеми. Першоосновою публічного адміністрування будь-якої сфери суспільних відносин є законодавча база. Саме нормами й положеннями нормативно-правових актів регламентуються відповідні механізми, визначаються ключові аспекти становлення, функціонування і розвитку тих чи інших правовідносин та правових інститутів тощо. У контексті зазначеного та з урахуванням українських воєнних реалій особливої уваги потребує сфера державної ветеранської політики, адже чисельність ветеранів війни щоденно зростає, відповідно збільшується потреба в заходах, пов'язаних з їх підтримкою.

Останнім часом серед науковців, нормотворців та в колі громадянського суспільства прослідковується підвищення уваги до теми державної ветеранської політики загалом та її вдосконалення зокрема. Підтверджується зазначене численними проектами законодавчих актів, зареєстрованими у Верховній Раді України та ініційованими як Кабінетом Міністрів України, так і народними депутатами України. Особливу увагу викликає проект Кодексу України про захист державності, незалежності та статус захисників держави (далі – проект Кодексу № 14265-1), який характеризується певним рівнем перспективності в контексті ймовірності прийняття у зв'язку зі створенням при Комітеті Верховної Ради України з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів робочої групи з напрацювання доопрацьованого проекту Кодексу на основі проекту Кодексу України про захист державності, незалежності та статус захисників держави (реєстр. № 14265) та проекту Кодексу України про захист державності, незалежності та статус захисників держави (реєстр. № 14265-1). На його аналізі зупинимося нижче.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблематика державної ветеранської політики, її нормативно-правового забезпечення, соціального захисту та реінтеграції ветеранів уже стала предметом уваги українських учених, однак досі досліджується переважно фрагментарно – через окремі аспекти соціального захисту, професійної адаптації, адміністративно-правового забезпечення чи діяльності суб'єктів публічної влади. Зокрема, у сучасному науковому дискурсі слід відзначити праці: М. Карпи, Г. Дем'янчика, І. Тимочка «Особливості реалізації ветеранської політики органами публічної влади України: безпековий аспект» [5]; С. Єгоричевої, М. Лахижі «Реінтеграція ветеранів війни в Україні: управлінські та економічні аспекти» [6]; Г. Трунової «Гарантії соціального захисту ветеранів війни: необхідність

модернізації законодавства» [7]; С. Сівкова «Проблеми та перспективи економічної реінтеграції ветеранів війни: адміністративно-правовий підхід» та «Органи місцевого самоврядування як суб'єкти реінтеграції ветеранів війни в умовах особливого періоду» [8; 9; 13; 15]; М. Яковина, М. Фіщенко «Теоретичні основи державної соціальної підтримки ветеранів у системі соціальної політики» [10]; І. Сингаївської, В. Бузової «Особливості реінтеграції ветеранів війни в професійну діяльність» [11]; А. Колоска, І. Цимбалюк «Соціальний захист ветеранів війни» [12]; Р. Пінчука, О. Письменної «Правовий захист учасників бойових дій та ветеранів війни» [14]. У названих дослідженнях розкрито важливі питання правового статусу ветеранів, гарантій їх соціального захисту, механізмів реінтеграції, ролі органів публічної влади й місцевого самоврядування, а також необхідності оновлення чинного законодавства. Водночас комплексне дослідження саме перспектив законодавчої регламентації сфери державної ветеранської політики як цілісного напрямку публічно-правового регулювання все ще відсутнє, що й зумовлює актуальність обраної теми.

З урахуванням зазначеного **цю статтю підготовлено з метою** здійснення аналізу спірних положень проекту Кодексу України про захист державності, незалежності та статус захисників держави (далі – проект Кодексу № 14265-1) [1] і, відповідно, підходів до формування державної ветеранської політики й оцінки владними інституціями внеску ветеранів/ветеранок у незалежність та свободу України, конвертованими у державні гарантії.

Виклад основного матеріалу дослідження. У Верховній Раді України 17 грудня 2025 р. було зареєстровано проект Кодексу України № 14265-1 [1]. Він є альтернативним Урядовому проекту Кодексу про захист державності, незалежності та статус захисників держави, зареєстрованому в Парламенті України 28 листопада 2025 р. за № 14265 [2].

Проект Кодексу № 14265-1, на нашу думку, характеризується великою кількістю спірних положень, на аналізі яких зупинимось нижче.

Передусім що стосується розробки та прийняття проекту кодифікованого акту про державну ветеранську політику. Так, відповідно до статті 11 Закону України «Про правотворчу діяльність» кодекс – це закон, який створений шляхом систематизації норм права, містить загальні засади, на підставі яких комплексно регулює однорідну сферу суспільних відносин, забезпечуючи стабільність правового регулювання [3]. Ключовим вважаємо акцент на «однорідній сфері суспільних відносин». Такими сферами прийнято вважати економічну, адміністративну, трудову, соціальну, майнову тощо. З урахуванням зазначеного вкрай спірним є віднесення державної ветеранської політики, дотичної до значної кількості сфер життєдіяльності, як однорідних сфер суспільних відносин.

Черговим зауваженням до аналізованого законопроекту є те, що в ньому надмірно деталізовано питання, які повинні бути предметом регулювання підзаконних нормативно-правових актів. Приміром, стаття 5 присвячена Єдиному державному реєстру ветеранів війни. У ній до найменших деталей вписано механізм функціонування цього публічного електронного реєстру: від, але не виключно, мети створення, вичерпних повноважень його Держателя та Адміністратора, до реєстрових даних та особливостей захисту персональних даних.

Значна кількість положень проекту Кодексу № 14265-1 характеризуються правовою невизначеністю. Так, приміром, у статті 28 зазначено таке: «Законодавством можуть бути встановлені особливості щодо надання та реалізації прав, гарантій і пільг ветерана/ветеранки, які є особами з інвалідністю.» [1]. На нашу думку, із процитованого формулювання залишається незрозумілим, про що йдеться. Ба більше, зазначене несе суттєві ризики, пов'язані зі зменшенням обсягу прав ветеранів/ветеранок з інвалідністю.

І на завершення теми, пов'язаної з формулюванням змісту проекту Кодексу № 14265-1, акцентуємо на тому, що значна кількість його положень не відповідає вимогам нормопроектувальної техніки, адже в них не дотримано офіційно-ділового стилю, як того вимагає Закон України «Про правотворчу діяльність» [3]. Зокрема пропонуємо звернути увагу на частини другу та третю статті 4 «Відповідальність за порушення законодавства та захист прав осіб, на яких поширюється дія цього Кодексу»: «2. Особи, на яких поширюється дія цього Кодексу, мають право звертатися до суду для захисту своїх прав і свобод. 3. Держава гарантує ефективні механізми оскарження рішень, дій чи бездіяльності органів влади у сфері ветеранської політики.» [1]. Ще одним прикладом може бути частина друга статті 14 «Стратегічні документи державної ветеранської політики»: «2. Під час розроблення стратегічних документів державної ветеранської політики щодо ветеранів війни до проголошення незалежності України, ветеранів/ветеранок враховуються положення щорічних та позачергових послань Президента України до Верховної Ради України про внутрішнє і зовнішнє становище України, інших документів стратегічного характеру, що схвалюються Президентом України, положення Програми діяльності Кабінету Міністрів України, міжнародних договорів України,

згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, положення Рекомендацій парламентських слухань про стан реалізації державної ветеранської політики». [1].

Що стосується правового статусу ветеранів та ветеранок, на яких пропонується поширити дію проєкту Кодексу № 14265-1 в разі його прийняття. Насамперед вважаємо дискусійним підхід стосовно постановки на перше місце в проєкті Кодексу № 14265-1 положень про підстави для відмови в наданні статусу ветерана/ветеранки та позбавлення права на державну підтримку. Зазначений підхід не узгоджується з озвучуваною позицією стосовно спрямованості державної політики на посилення соціального захисту цієї категорії населення.

Крім того, проєкт Кодексу № 14265-1 не поширюється на учасників Революції Гідності. Тобто, цю категорію осіб виключають з числа ветеранів/ветеранок.

Також документом пропонується фактично скасувати чинний статус члена сім'ї ветерана/ветеранки. Запроваджується механізм, коли ветеран/ветеранка сам обирає особу/осіб, яка/які вважатиметься/муться членом/членами сім'ї та на яку/яких поширюватимуться відповідні гарантії. Так, за змістом статті 30 «Члени сім'ї ветеранів та отримувачі державної підтримки»: «1. Для цілей цього Кодексу членами сім'ї ветерана або ветеранки визнаються особи, які перебувають із ним або нею у сімейних відносинах у розумінні Сімейного кодексу України. Належність особи до членів сім'ї ветерана або ветеранки сама по собі не є підставою для автоматичного набуття права на пільги, гарантії, соціальні виплати чи інші заходи державної підтримки... 5. У разі відсутності волевиявлення військовослужбовця державна підтримка, соціальні гарантії та виплати надаються одному члену сім'ї, визначеному у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України, з урахуванням ступеня споріднення, фактичних сімейних зв'язків, спільного проживання, перебування на утриманні, а також інтересів неповнолітніх або непрацездатних осіб.» [1].

Аналізованим законопроектом запроваджується категорія «ветерани війн до проголошення незалежності України» (особи, які до 24 серпня 1991 р. брали участь у війнах чи в бойових діях із захисту Батьківщини). Однак такі особи не визначені суб'єктами державної ветеранської політики. Зокрема, відповідно до статті 8 «Мета державної ветеранської політики» «метою державної ветеранської політики є гідне визнання внеску ветеранів/ветеранок у захист Батьківщини, забезпечення комплексної державної підтримки для відновлення їх добробуту з урахуванням впливу бойового досвіду, добробуту членів їх сімей та кроссекторальної допомоги протягом усього життя відповідно до виявлених потреб кожного та кожної, а також сприяння зміцненню обороноздатності держави шляхом підвищення престижності військової служби та визнання ключової ролі ветеранів та ветеранок, зокрема під час проходження служби у військовому резерві, а також їх потенціалу для забезпечення економічного розвитку країни». [1].

Також за проєктом Кодексу № 14265-1 ветеранська інфраструктура не стосуватиметься ветеранів/ветеранок, які набули відповідних правових статусів за чинним на сьогодні Законом України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» [4]. Зокрема відповідно до статті 1 «ветеран/ветеранка – особа, яка після проголошення незалежності України (24 серпня 1991 року) брала безпосередню участь у бойових діях з метою захисту Батьківщини, а також військовослужбовець, поліцейський чи інша особа, направлена у складі національного контингенту або персоналу України, направленою для участі в міжнародних операціях з підтримання миру і безпеки у порядку, встановленому Конституцією та законами України» [1]. Своєю чергою в зазначеній статті йдеться про те, що «ветеранська інфраструктура – сукупність організаційних, інституційних, матеріально-технічних, інформаційних та цифрових елементів, закладів, установ, служб, програм і механізмів, незалежно від форми власності, що функціонують на державному, регіональному та місцевому рівнях і забезпечують реалізацію прав, соціальних гарантій, медичної, психологічної, реабілітаційної, освітньої, житлової, професійної, правової та іншої підтримки ветеранів/ветеранок, а також членів їхніх сімей» [1].

Проєктом Кодексу № 14265-1 не передбачаються статус учасника бойових дій та учасника війни, пільги із зубопротезування, переважне право на залишення на роботі, транспортні пільги, право на безоплатне забезпечення автомобілем та першочерговість в цьому питанні для ветеранів (натомість передбачається компенсація витрат на придбання або переобладнання (адаптацію) автомобіля) на період після періоду відновлення тощо.

У контексті згаданого періоду відновлення звертаємо увагу, що одним із найбільш суттєвих недоліків нового підходу до державної підтримки ветеранів/ветеранок є намір запровадити «період відновлення». Це – «строк, протягом якого держава забезпечує посилену підтримку ветеранів/ветеранок через комплекс заходів, спрямований на відновлення фізичного, психологічного, соціального, професійного та побутового

функціонування ветеранів/ветеранок, та який починається щоразу з моменту їх звільнення з військової служби (служби) та триває три роки» [1].

Значне коло пільг, якими сьогодні наділено ветеранів/ветеранок, обмежується періодом відновлення, який триває 3 роки (йдеться про проїзд, медичні обстеження тощо).

Крім того, у контексті права на житло виписано іпотеку і ще незначні гарантії. Зазначено, що коло гарантій не обмежується зазначеним, але вважаємо, що має бути виписано чинні гарантії в проєкт Кодексу як спеціальний нормативно-правовий акт у сфері прав ветеранів.

За змістом багатьох положень проєкту Кодексу 14265-1 прослідковується підхід, за якого держава не бере на себе зобов'язання щодо забезпечення прав ветеранів. Натомість йдеться про підтримку, тобто про те, що такі особи самі все робитимуть, а держава, можливо, підтримає. У завданнях взагалі не йдеться про реальну підтримку ветеранів, а лише про популяризацію, ідентифікацію та ефемерну підтримку. Наприклад, за статтею 10 «Основні завдання державної ветеранської політики»: «Підтримка осіб, на яких поширюється дія цього Кодексу, в реалізації їх соціально-економічного потенціалу, у тому числі для вирішення житлових питань, питань соціальної підтримки, професійного розвитку, працевлаштування, задоволення освітніх, медичних, культурних та інших потреб» [1].

Не забезпечено конкретизацію повноважень суб'єктів формування державної ветеранської політики, включно з центральними органами виконавчої влади. Приміром, закріплено таке формулювання: «Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну ветеранську політику, визначає пріоритетні напрями своєї діяльності» [1] (від авт., тобто, орган сам визначає собі завдання за наявності кодифікованого нормативно-правового акту). Такий підхід не дозволить вимагати здійснення відповідних очевидних, проте законодавчо не визначених, заходів для забезпечення прав ветеранів/ветеранок.

Передбачається, що пільги на проїзд надаються з використанням електронного квитка, який видається на безоплатній основі. У цьому контексті виникає питання стосовно того, як реалізувати відповідні права за відсутності такого квитка? На сьогодні зазначеним правом можна скористатися також на підставі паперового чи електронного посвідчення, який підтверджує відповідний правовий статус особи.

Передбачено можливість застосування до правопорушників обмеженого кола видів відповідальності. Так, відповідно до статті 4 «Відповідальність за порушення законодавства та захист прав осіб, на яких поширюється дія цього Кодексу»: «1. Особи, винні в порушенні законодавства у сфері державної ветеранської політики, несуть цивільно-правову, дисциплінарну, адміністративну або кримінальну відповідальність відповідно до законодавства» [1].

У проєкті Кодексу № 14265-1 передбачено дискримінаційні положення: «Державна підтримка ... надається з урахуванням потреб і фінансово-майнового стану». Водночас не конкретизується механізм визначення потреб і рівень фінансово-майнового стану, за якого можна розраховувати на підтримку. Єдине, що написано: «Види, обсяг та тривалість заходів посиленої соціальної підтримки, передбаченої статтею 49 цього Кодексу, в період після відновлення визначаються з урахуванням критеріїв, встановлених Кабінетом Міністрів України» [1]. Тобто, за наявності Кодексу визначення критично важливих критеріїв доручається Уряду, що несе загрозу встановлення значних обмежень.

У прикінцевих та перехідних передбачено, що «ветерани та ветеранки, а також інші особи, на яких поширюється дія цього Кодексу, яким відповідний статус було надано до дня набрання чинності цим Кодексом, мають право за власним вибором продовжувати користуватися пільгами, гарантіями та заходами державної підтримки відповідно до Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» у редакції, що діяла на момент набуття відповідного статусу; або перейти на отримання пільг, гарантій та державної підтримки в обсязі та порядку, визначених цим Кодексом. Реалізація такого вибору не може бути підставою для звуження змісту та обсягу прав і гарантій, набути особою до набрання чинності цим Кодексом. Порядок реалізації та зміни обраного режиму державної підтримки визначається Кабінетом Міністрів України» [1]. Виникає питання: як уникнути звуження, якщо проєктом Кодексу № 14265-1 скасовується значне коло гарантій державної підтримки?

Насамкінець варто зазначити, що перелічені зауваження не є вичерпними. Відтак проєкт Кодексу № 14265-1 не може бути прийнятий у пропонованій редакції. Доцільність його розробки та подальшого розгляду – вкрай спірне питання.

Висновки. Резюмуючи зазначене, ми дійшли висновку стосовно того, що проєкт Кодексу № 14265-1 містить низку концептуальних і змістовних спірних положень, які ставлять під сумнів доцільність його прийняття в запропонованій редакції, починаючи від ідеї кодифікації державної ветеранської політики та завершуючи звуженням обсягу державних гарантій для ветеранів/ветеранок, що суперечить статті 22 Кон-

ституції України. У сукупності це свідчить про необхідність суттєвого доопрацювання аналізованого законопроекту з метою забезпечення правової визначеності, стабільності законодавства та належного рівня гарантування прав ветеранів/ветеранок відповідно до принципів правової та соціальної держави та з урахуванням їх потреб і заслуг.

Список використаних джерел

1. Проект Кодексу про захист державності, незалежності та статус захисників держави : реєстр. № 14265-1 від 17 груд. 2025 р. URL: <https://itd.rada.gov.ua/billinfo/Bills/Card/59385>.
2. Проект Кодексу про захист державності, незалежності та статус захисників держави : реєстр. № 14265 від 28 листопада 2025 р. URL: <https://itd.rada.gov.ua/billinfo/Bills/Card/59012>.
3. Про правотворчу діяльність : Закон України від 24 серп. 2023 р. № 3354-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3354-20#Text>.
4. Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту : Закон України від 22 жовт. 1993 р. № 3551-XII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/504/96-%D0%B2%D1%80#Text>.
5. Карпа М., Дем'янчик Г., & Тимочко І. Особливості реалізації ветеранської політики органами публічної влади України: безпековий аспект. *Публічне управління: концепції, парадигма, розвиток, удосконалення*. №11. С. 59–69. URL: <https://doi.org/10.31470/2786-6246-2025-11-59-69>.
6. Сторичева С., Лахижа М. Реінтеграція ветеранів війни в Україні: управлінські та економічні аспекти. *Науковий журнал «Розвиток міста»*. №2. 2024. С.55-62. DOI 10.32782/city-development.2024.2-7.
7. Трунова Г. Гарантії соціального захисту ветеранів війни: необхідність модернізації законодавства. *Нове українське право*. 2025. №4. С. 23-30. DOI: <https://doi.org/10.51989/NUL.2025.4.2>.
8. Сівков С.В. Органи місцевого самоврядування як суб'єкти реінтеграції ветеранів війни в умовах особливого періоду. *Київський часопис права*. 2025. №1. С.34-40. DOI <https://doi.org/10.32782/klj/2025.1.5> <https://kyivchasprava.kneu.in.ua/index.php/kyivchasprava/article/view/558/530>.
9. Сівков С.В. Проблеми та перспективи економічної реінтеграції ветеранів війни: адміністративно-правовий підхід. *Аналітично-порівняльне правознавство*. 2025. №5. Ч.2. С. 299–305. DOI <https://doi.org/10.24144/2788-6018.2025.05.2.45>.
10. Яковин М. М., & Фіщенко М. В. Теоретичні основи державної соціальної підтримки ветеранів у системі соціальної політики. *Здобутки економіки: перспективи та інновації*. №19. URL: <https://doi.org/10.5281/zenodo.15865462>.
11. Сингаївська, І., & Бузова, В. 2025. Особливості реінтеграції ветеранів війни в професійну діяльність. *Вчені записки Університету «КРОК»*. № 4(80). 2025. С. 371–379. URL: <https://doi.org/10.31732/2663-2209-2025-80-371-379>.
12. Колосок А., & Цимбалюк І. Соціальний захист ветеранів війни. *Ввічливість*. Humanitas. №3. 2024. С. 187–196. URL: <https://doi.org/10.32782/humanitas/2024.3.26>.
13. Сівков С.В. Напрямки удосконалення реінтеграції ветеранів війни в умовах особливого періоду. *Актуальні питання в сучасній науці*. 2025. №10(40). С. 568–578. URL: [https://doi.org/10.52058/2786-6300-2025-10\(40\)-568-578](https://doi.org/10.52058/2786-6300-2025-10(40)-568-578).
14. Пінчук Р. С. Правовий захист учасників бойових дій та ветеранів війни. *Актуальні проблеми держави і права : зб. наук. пр. Вип. 83 / редкол.: Г. І. Чанишева (голов. ред.) та ін. Одеса : Гельветика, 2019. – С. 175–183.*
15. Сівков С.В. Органи державної влади як суб'єкти реінтеграції ветеранів війни в умовах особливого періоду. *Наукові перспективи*. 2025. №3(57). С.508-519. DOI: [https://doi.org/10.52058/2708-7530-2025-3\(57\)-508-519](https://doi.org/10.52058/2708-7530-2025-3(57)-508-519).

Reference

1. Proiect Kodeksu pro zakhyst derzhavnosti, nezalezhnosti ta status zakhysnykiv derzhavy [Draft Code on the Protection of Statehood, Independence and the Status of Defenders of the State]: reiestr. No 142651 vid 17 hrudnia 2025 r. Retrieved from <https://itd.rada.gov.ua/billinfo/Bills/Card/59385> [in Ukrainian].
2. Proiect Kodeksu pro zakhyst derzhavnosti, nezalezhnosti ta status zakhysnykiv derzhavy [Draft Code on the Protection of Statehood, Independence and the Status of Defenders of the State]: reiestr. No 14265 vid 28 lystopada 2025 r. Retrieved from <https://itd.rada.gov.ua/billinfo/Bills/Card/59012> [in Ukrainian].
3. Pro pravotvorchu diialnist' [On LawMaking Activity]: Zakon Ukrainy vid 24 serp. 2023 r. No 3354IX. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/335420#Text> [in Ukrainian].

4. Pro status veteraniv viiny, harantii yikh sotsial'noho zakhystu [On the Status of War Veterans and Guarantees of Their Social Protection]: Zakon Ukrainy vid 22 zhovt. 1993 r. No 3551XII. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/504/96vr#Text> [in Ukrainian].
5. Karpa, M., Demianchuk, H., & Tymochko, I. (2025) Osoblyvosti realizatsii veteranskoi polityky orhanamy publichnoi vlady Ukrainy: bezpekovyi aspekt [Peculiarities of implementation of veterans policy by public authorities of Ukraine: security aspect]. Publichne upravlinnia: kontseptsii, paradyhma, rozvytok, udoskonalennia - Public Administration: Concepts, Paradigm, Development, Improvement. № 11. S. 59–69. DOI: <https://doi.org/10.31470/2786-6246-2025-11-59-69> [in Ukrainian].
6. Yehorycheva, S., & Lakhycha, M. (2024) Reintehratsiia veteraniv viiny v Ukraini: upravlinski ta ekonomichni aspekty [Reintegration of war veterans in Ukraine: managerial and economic aspects]. Naukovyi zhurnal «Rozvytok mista» - Scientific Journal “City Development”. № 2. S. 55–62. DOI: <https://doi.org/10.32782/city-development.2024.2-7> [in Ukrainian].
7. Trunova, H. (2024) Harantii sotsialnoho zakhystu veteraniv viiny: neobkhdnist modernizatsii zakonodavstva [Guarantees of social protection of war veterans: the need to modernize legislation]. Nove ukrainske pravo - New Ukrainian Law. № 4. S. 23–30. DOI: <https://doi.org/10.51989/NUL.2025.4.2> [in Ukrainian].
8. Sivkov, S. V. (2025) Orhany mistsevoho samovriaduvannia yak subiekty reintehratsii veteraniv viiny v umovakh osoblyvoho periodu [Local self-government bodies as subjects of reintegration of war veterans under the conditions of a special period]. Kyivskyi chasopys prava - Kyiv Law Journal. № 1. S. 34–40. DOI: <https://doi.org/10.32782/klj/2025.1.5>. Retrieved from <https://kyivchasprava.kneu.in.ua/index.php/kyivchasprava/article/view/558/530> [in Ukrainian].
9. Sivkov, S. V. (2025) Problemy ta perspektyvy ekonomichnoi reintehratsii veteraniv viiny: administratyvno-pravovyi pidkhdid [Problems and prospects of economic reintegration of war veterans: administrative and legal approach]. Analitychno-porivnialne pravoznavstvo - Analytical and Comparative Jurisprudence. № 5. Ch. 2. S. 299–305. DOI: <https://doi.org/10.24144/2788-6018.2025.05.2.45> [in Ukrainian].
10. Yakovyn, M. M., & Fishchenko, M. V. (2024) Teoretychni osnovy derzhavnoi sotsialnoi pidtrymky veteraniv u systemi sotsialnoi polityky [Theoretical foundations of state social support for veterans in the system of social policy]. Zdobutky ekonomiky: perspektyvy ta innovatsii - Economic Achievements: Prospects and Innovations. № 19. DOI: <https://doi.org/10.5281/zenodo.15865462> [in Ukrainian].
11. Synhaivska, I., & Buzova, V. (2025) Osoblyvosti reintehratsii veteraniv viiny v profesiinu diialnist [Peculiarities of reintegration of war veterans into professional activity]. Vcheni zapysky Universytetu «KROK» - Scientific Notes of KROK University. № 4(80). S. 371–379. DOI: <https://doi.org/10.31732/2663-2209-2025-80-371-379> [in Ukrainian].
12. Kolosok A., & Tsymbaliuk I. (2024) Sotsialnyi zakhyst veteraniv viiny [Social protection of war veterans]. Humanitas. № 3. S. 187–196. DOI: <https://doi.org/10.32782/humanitas/2024.3.26> [in Ukrainian].
13. Sivkov, S. V. (2025) Napriamky udoskonalennia reintehratsii veteraniv viiny v umovakh osoblyvoho periodu [Directions for improving the reintegration of war veterans under the conditions of a special period]. Aktualni pytannia v suchasni nauki - Current Issues in Modern Science. № 10(40). S. 568–578. DOI: [https://doi.org/10.52058/2786-6300-2025-10\(40\)-568-578](https://doi.org/10.52058/2786-6300-2025-10(40)-568-578) [in Ukrainian].
14. Pinchuk, R. S. (2019) Pravovyi zakhyst uchasnykiv boiovykh dii ta veteraniv viiny [Legal protection of combatants and war veterans]. Aktualni problemy derzhavy i prava - Current Problems of State and Law. Vyp. 83. S. 175–183 [in Ukrainian].
15. Sivkov S. V. (2025) Orhany derzhavnoi vlady yak subiekty reintehratsii veteraniv viiny v umovakh osoblyvoho periodu [State authorities as subjects of reintegration of war veterans under the conditions of a special period]. Naukovi perspektyvy - Scientific Perspectives. № 3(57). S. 508–519. DOI: [https://doi.org/10.52058/2708-7530-2025-3\(57\)-508-519](https://doi.org/10.52058/2708-7530-2025-3(57)-508-519) [in Ukrainian].

Стаття опублікована 30.04.2026.